

ΕΤΟΣ Α'

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΚΩΜΙΚΗ

ΑΡΙΘΜ. 15

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΕΥΧΑΡΩΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 12. ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ ΚΑΘ' ΕΞΑΜΗΝΙΑΝ—Τιμή φύλλου λεπτ. 10

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ, τῆ 13 Ἀπριλίου 1875.

Σ Κ Ν Ι Η Σ

Εἰς τὸ μουσεῖον τοῦ Βατικανοῦ εὕρισκεται ἀρχαῖον ἄγαλμα Σατύρου, τοῦ ὁποῦ τοῦ χεῖλη διαστέλλει ἀκράτητος γέλωτος. Τοιαύτη ὅμως ἦτο ἡ τέχνη τοῦ ἑλληνος λιθοξόου, ὥστε ὁ μετὰ προσοχῆς τὸ ἔργον του παρατηρῶν εὐθὺς ἐννοεῖ ὅτι, ἂν δὲν ἦτο ἐκ μαρμάρου ὁ γελῶν οὗτος Σάτυρος, μετ' ὀλίγον ἤθελε κλαύσει πικρῶς. Ὁ «Ἄσμοδαῖος» δὲν εἶναι μαρμάρινος, καὶ διὰ τοῦτο ζητεῖ συγγνώμην παρὰ τῶν ἀναγνοστών αὐτοῦ ἂν ἦναι σήμερον ἔπωσον κόκκινον οἱ ὀφθαλμοὶ του.

«Πρὸς τίνα ὁμοίωσά σε;» ἠρώτα ὁ προφήτης περὶ τῆς Ἱερουσαλήμ. Εἰς τὴν αὐτὴν ἀπορίαν εὕρισκόμεθα καὶ ἡμεῖς περὶ τῆς κυβερνήσεως τοῦ κ. Βούλγαρη, ὅτε εἰς τὸ βᾶθος ἐκκλησίας τινὸς παρετηρήσαμεν χθὲς, μεμονωμένην ὡς ψωραλέαν αἴγα, τὴν πρῶν σύζυγον τοῦ φιλοσόφου καὶ εὐθὺς ἐπαύσαμεν ζητοῦντες ὁμοίωσιν καταλληλοτέραν. Ἡ ἱστορία τῆς κυρίας ταύτης καὶ τοῦ ὑπουργεῖου τούτου εἶναι ἀπαραλλάκτοι. Εἰς τὸ πρῶτον τῆς γυναϊκὸς ὀλίστημα ἀπεσώθησαν ἀπ' αὐτῆς αἱ σεμνοπρόσωποι δέσποιναί· εἰς τὸ δεύτερον καὶ τρίτον ἔστρεψαν τὰ νῶτα αἱ ἀνεκτικώτεραι, ὅτε δὲ ἡ σύζυγος τοῦ φιλοσόφου κατήντησε ν' ἀλάσση αἰσθήματα ὡς ὁ Σαρίπολος γνῶμας, καὶ αὐταὶ αἱ ἡρωίδες τῶν cancan ἐπαυσαν νὰ τὴν χαιρετῶσιν. Οὕτω καὶ κατὰ τὴν πρώτην τῆς κυβερνήσεως αἰσχροουργίαν ἀπεχώρησαν τῆς Βουλῆς οἱ κ. κ. Κουμουνοῦρος, Ζαΐμης, Μαυροκορδάτος καὶ οἱ λοιποὶ πουριτάνοι· μετὰ τὸ κατόρθωμα τῆς 10 Μαρτίου ἀπέστρεψε τὸ πρόσωπον ὁ στωϊκὸς Μεσηνέζης, ὅτε δὲ τὴν ἐπιούσαν ἔρριψεν ὁ κ. Βούλγαρης τὸ φέσιόν του ὑπεράνω ποταμῶν καὶ αὐτοὶ οἱ Μαρτσοῦχοι καὶ οἱ Βολτέρδοι ἠσχύνθησαν νὰ λέγωνται ὑπουργοί. Καὶ ὡς ἡ σύζυγος τοῦ φιλοσόφου εἰς πυροσβέστιας καὶ εἰς κουρεῖς οὕτω ἀπὸ πτώσεως εἰς πτώσιν ἔπεσε καὶ ἡ κυβερνήσις εἰς τὰς ἀγκάλας τοῦ Κασιμάτη καὶ Βιθνοῦ.

Ἀρχαῖός τις σοφός, ὁ Σόλων, ἂν δὲν ἀπατώμεθα, θέλων νὰ παρηγορήσῃ ἀσιανόν τινα μονάρχην διὰ τὸν θάνατον τοῦ υἱοῦ του, παρήγγειλεν αὐτῷ ν' ἀναζητήσῃ εἰς

ὅλα του τὰ κράτη τρεῖς ἀνθρώπους μὴ ὑποστάντας ποτὲ θλίψιν, καὶ τούτων τὰ ὀνόματα χαραττόμενα ἐπὶ τοῦ τάφου τοῦ μακαρίτου ἤθελον τὸν ἀναστήσει· εἰς ἡμᾶς ὅχι τρεῖς ἀλλ' ἓνα μόνον ἀνθρώπον, μὴ ὑποστάντα δικαστικὴν ἢ κοινωνικὴν δυσφημίαν, ἀς δείξῃ ἡ Κυβέρνησις μεταξὺ τῶν ἐπαδῶν της καὶ θέλομεν τὴν προσκυνήσει.

Πραξικοπήματα κατ' ἀνοικονομίητου καθεστῶτος ἀναφέρει ἡ ἱστορία πολλά. Τούτων ὅμως μετεῖχον πανταχοῦ καὶ ἄνδρες διακρινόμενοι ὀπωσδήποτε τοῦ κοινῷ συμφετοῦ. Ἀλλ' ὁ κ. Βούλγαρης φαίνεται ὅτι νομίζει ἑαυτὸν Σαμψὸν καὶ ἡμᾶς Φιλισταίους ζητῶν νὰ μᾶς πατάξῃ διὰ σιαγόνος Κασιμάτη.

Οἱ φρόνιμοι ἀνθρώποι, εἰ εὕρισκοντες σήμερον καιρὸν νὰ ζητῶσι παρὰ τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἐγγυήσεις περὶ τοῦ μέλλοντος, ὁμοιάζουσι τὸν προφυλακτικὸν ἐκείνον κατὰδικον, ὅστις ἀγόμενος εἰς τὴν ἀγχόνην ἐζήτηε μανδύαν, ἵνα μὴ πάθῃ τὸ στήθος του ἐκ τῆς ὑγρασίας.

Εἴμεθα βασιλικοὶ, βασιλικώτεροι καὶ τῆς πορφύρας, ἀλλ' ἐν πράγμα ἐρωτῶμεν τὸ ἀνεύθυνον τοῦ Βασιλέως ἀναγράφεται ἐπὶ τοῦ Συνταγματικοῦ χάρτου· ἂν ἀφίσωμεν ῥυπαρὰς χεῖρας νὰ σχίσωσι τὸν χάρτην τοῦτον, ποῦ μένει τὸ ἀνεύθυνον ἀνεγεγραμμένον;

Εἴμεθα εἰρηνικοὶ, εἰρηνικώτεροι καὶ τῆς ἐλαίας, ἀλλ' ἐν πράγμα φοβούμεθα ὅτι ἂν ἐπὶ τινα ἀκόμη καιρὸν χωνεύσωμεν ὅσα καθημερινῶς καταπίνομεν, τὸ ὄνομα γρηε, τὸ ὁποῖον κατέστησαν ἀδίκως οἱ Φράγχοι ταυτόσημον τοῦ χαρτοκλέπτου, θέλουσι καταστήσει δικαίως συνώνυμον τοῦ ἀνεχομένου ραπίσματα καὶ ἐμπτυσμούς.

Ὁ «Νεολόγος» καὶ ἄλλαι τινὲς ἐφημερίδες ἐρωτῶσι τοὺς ἐνωθέντας κομματάρχας τῆς ἀντιπολιτεύσεως τί θέλουσιν ἀναγράψῃ ἐπὶ τῆς σημαίας των. Ἡμεῖς φρονοῦμεν ὅτι, ὅταν ἡ κοινὴ ἐπίθεσις γίνεται κατ' ἀνθρώπων αἰσχροργούντων ἀναφανδόν, ἡ καταλληλοτέρα σημαία εἶναι φύλλον χάρτου ἐξ ἐκείνων τὰ ὁποῖα φέρουσιν ἐπὶ κεφαλῆς «Ἐν ὀνόματι τοῦ Νόμου καὶ τοῦ Βασιλέως.»

ΘΕΟΤΟΥΜΗΝΣ